

TITVLVS XIII

Omni curā pacis incūbe studijs: qbus oīa lēta sunt.
Attentissime tela pelle ac militiā: cuius uī oīa lugēt.
Esto uirorum socius: quos ad pacem inuitant singula uitæ
commoda.
Noli bæluæ uestigia sequi: quæ semp dīmicāt.
Totiens euitabis bellī curas: quotiēs tuæ tuorūq; saluti ac
incolumitati consules.

¶ Titulus duodecimus.

Et si uidet q̄ plurimis bellū ab humanitate alienū: ego nō arbitror omne bellandi genus idem esse. **S**i tueri enim se ipsū natura duce licet: ac uim ui repellere: docent populo- rum omnium leges ac iura. **S**i rufus: cum neminem lade re iubemur: continuo subdit Cicero: nisi laceſſiti ſimus in iuria: illud certe bellū iuſtū eſt quod ut nos imunes tua- mur fufcipimus. **I**d enim uel animantia muta ſequuntur ui naturæ: ut uel ea quæ ad præliandū nō ſunt idonea: dimi- care cogantur: defendendi ſui corporis cauſa: qđ ſi non de- fendunt interdū: robur tamen omne uimq; in ſui tutelam

Cicero

Aristoteles

Albertus

Plinius

tati fugiens consulit: quod eius bellans in dubio furori. Non ego te cōmoneo ad bellū: quia uel ipsis te uelim imitorē esse feris: sed ut indemnitatē seruias urbē: tuorūq; cliētiū: **Quis est q; non intelligat te nihil humanitatis officijs pr̄xtermisisse: ut pace uiueres cū hisce tuis fratribus? Ma** luisti de tuo condonare: q; de re illorum quicq; diminuere. **Fuere assidue bellaciores: q; oīj q; getisq; cupidiores. Neq;** dedisti bellādī causas: nec eos inuitasti quidē ad pugnā: **Ipsi sunt impetuosius adorsi. Cōmonuisti rogastijs: & es** demū interminatus: si te prouocarēt ad arma. Irriserūt: ne glexerunt ac te penitus duxere nullius esse precij. **Hoies habes atq; deos tuā benignitatis testes: & ut inuit⁹ in hoc p̄deas bellū: sed q; aut cedas fratrib⁹: remq; amittas oēm**

TITVLVS XII

aut pugna te defendas. Itaq; te para: in idq; castro& accin/ ge: quæ fauore terra& cælicq; sint futura faustissima. Bene uale. Ex Mediolano. xiiij. kl. Ianuarij.

Cōmotiuia ad bellū familiarissima.

Audio tibi litem intercipiendam esse cū tuis tutoribus il/ lis q; debebant esse patres. **L**is ipsa priuatum esse bellum a **S**cæuola iurisconsulto diffinit. Bellandū est igit̄ tibi: hoc **S**cæuola agendæ:determinādæq; gen⁹ causæ: q; uelint: improbent ego te laude dignū duco. **H**inc & iniuriā: qd̄ honestos de/ cet omnis atq; bonos propulsabis: & patrimoniuū tibi ob/ liguriri non sinas perperam. **F**ac ut bono sis animo nec cu/ iulq; preces audi: nec minas expauescas: nisi uel ijsdē pre/ cibus alliciant̄ hostes tui: uel minis pri⁹ deterreant̄: & pa/ ce malint rem tuā tibi restituere: q; raptā armis uiq; frau/ dare. **S**cis qd̄ dicā. **M**e admitte consulem q; te amo: scioq; quid te deceat: qd̄ue dedebeat. **B**ene uale. Ex **M**ediolano xiij. Kalendas Januarias.

Cōmotiuia ad bellū grauis.

In omnire intercipienda: finem esse diligentius animad/ uertendū **A**ristoteles docet. **S**i qdem res ipsæ tum a fine **A**ristoteles denominādæ sūt: tū etiam bonū appetūt: in qd̄ omnia di/ rigūt. **A**t hoc præcipuū uoluit esse hominis: **P**lato: ut de/ ligat ratione summoq; consilio: quid constantissime: pati/ entissime toleratissimeq; prosequat̄. **N**am ut illud est **C**i/ ceronis: præstat non incipere: q; ab inceptis turpiter desi/ stere. **B**ella suapte natura dira sunt: discordiae difficiles: si/ multates odiosæ: factioes abominādæ. **V**ituperant̄ inter priuatos rixæ: inter amicos dissidia: ut illud extat **T**erētij: **T**erentius Valeant q; inter nos dissidiū quærūt: inter necessarios iur/ gia: inter omes dissensiones: cōtumeliæ: cōuitia: quæ sunt omia diversa bello& genera. **S**ed in omni facinore bellico illud deteri⁹ minusq; ferendū: quo simul & res offendit̄: & dignitas laedit̄: & uitæ finis attemptat̄. **H**ic neq; fides ser/ uat nec fœdus: nec pietas. **Q**obrem **R**omani fuere min⁹ aliquñ mansueti in pœnos fœdfragos: in **N**umantinos: in

TITVLVS XII

Epirotas: q uel in **Asiaticos:** uel in **latinos:** uel in ipsos de-
 niq; **Scythas** qbus primi bellum intulerūt: coegerūtq; sele
 ab illata qdem iniuria tueri. **Nam** ubi bellum inferit: & id
 omni acerbitate praelandi: quis arguet de scelere: q pro-
 pulset: non inferat iniuriam? **Quis** autem accuset excessus: q m̄to reddiderit etiā peiora q acceperit: si qdem nō
 numero p̄nt inferri uulnera neq; mensurae Reddendū es
Terentius se par pari docet **Terenti⁹** in **Tbaidem:** qd eam mordeat.
Iuuenalis. j. Reponere se uelle dicit **Iuuenalis** inquiēs: Nunquā ne te,
Satyra ponam: Identidem sibi factitandū declarat **Tulli⁹** dicens:
Tulli⁹ **Tibi Romæ** cū ueneris: reponā. At centū pro uno inter-
Theophra dum reddūt **Christiana** monitione: q uolūt **Theophrasti**
stus disciplina: agros fertiles imitari. At q iuste te commoneā:
 ut a bellis bīlce aduersus bos fratres detractores atq; cor-
 rosores non desistas: hinc uide: q q te oppresserūt: assidue
 indurescūt in re tua non reddenda: in tua calamitate co-
 aceruanda: in tibi non parcendo. **Sunt** iccirco facta inuen-
Quintilian⁹ taq; telos: diuersa genera: ut **Quintilian⁹** affirmat: ne ho-
 mines caderent: sed se defenderent aduersus crassatores
 & iniquos. **Quod** si tuendi sui corporis defendendæq; rei
 nobil est licentia: qs neget omnem iniuriam in aduersariū
Psalmista reiiciendam. At mibi uindictam: & ego retribuā inqt do-
Apostolus minus. Et nolite: **Apostolus** ait: aemulari in malignantib⁹:
 neutrū ex geminis bīlce præceptis negligēdū opinor. In-
 iuria & anim⁹ magnitudine perturbat⁹ omnino sedandus
 est. **Nec** iū sūt audiendi q nibil habent mansuetudinis: ne-
Vir.vi.aene. mini parcūt: nec obseruant poeticum illud: **Parcere** subie-
 ctis: sed dissipant & euertūt omnia: discūtq; potius a malis
 esse mali: cū licet: q̄ a bonis fieri boni: cū decet. **Verū** ubi
 aut res ferro defendi potest: aut recuperari cū esse utrūq;
 faciendū: nemo suadet: nullus præcipit. **Quod** si aeacida-
 rum animo digna sententia iudicatur a priscis illa **Pyrrhi⁹**:
Pyrrb⁹ apd **Nec** aurum deposco: nec in precium dederitis: qua tan-
Ciceronem dem in re quae ad se minime pertinebat ullo iure: aperuit:
 in officijs non cauponantes se at belligerantes sequi uelle: qd illos

TITVLVS XII

deceant q̄ tuentes rem suam armis utantur opus est: aut ad ea se accingant: ut rem ablatam iniuria: iure recipiantur. **Arma sacerdotū rationes:** Augustino teste sint: & oratio. **Arma sacerdotes:** Precentur pro incolumitate: pro dignitate: pro ipsa dotum deniq̄ uita illum qui nullis est seductus illecebris mundi: nullis perterrefact⁹ periculis: nullis distractus oppressusq; uulnere& dolorib⁹: quo minus gen⁹ seruaret hominū in perpetuam mortem corruentiū. **Vt** aut̄ ille mortem nostrā: quod nos docet ecclesia christiana: moriendo destruxit: & uitā resurgendo reparauit: sic nos misericordiæ semper **Ecclesia** opera prosecuti non ferro debem⁹ iniuriā propulsare: sed supplicationib⁹ ac omni facilitatis genere: ut poti⁹ hostes in sententiam nostram flectam⁹ lachrymis: q̄ inflammem⁹ aduersus nos acerbissimis minis. **Arma nostra prima præcipuaq; non diffiteor hæc esse ut deū in adiutoriū nostrū festinātem aduocem⁹: ut Davidicū extat illud:** **Et ubi de⁹ David pro nobis: q̄s cōtra nos: Et domin⁹ adiutor me⁹ & ego de⁹ spiciam omnes inimicos meos.** **At arma secūda sūt ratio-**nes: qbus prius nitendū est: ut **Terenti⁹ præcipit:** **Omnia Terentius** prius experiri: q̄ armis contendere. **At hic ipse abs quiuis homine iussit ubi opus foret beneficiū implorandū.** **Si fe-**rent ea uulnera: quæ maximā populo pararent utilitatē: expedire dicendū arbitrarer: ut unus morerec̄ pro popu-
lo. **At cū & res amittie⁹: & vita sine cuiusq; alteri⁹ utilitate: q̄z ipsi⁹ oppressoris: siue ullius detimento alteri⁹ q̄ oppressi:** enitendū est omni uia ut occurrae succurratq; calamitati. **Volucribus natura dedit rostra: leuissimosq; interdū acu-**leos quosdam: a qbus diffugerent qui cuperent ijs obesse ut id generis conseruaret illæsum. **Vide q̄ sit existimandū nobis diligenti⁹ cōsuluisse: q̄ homines sum⁹: quoq; uita est utilissima: mors aut̄ pernicioſa singulis.** **Quod si cunctorū** est natura conseruatrix hominū: multo magis eorū qui & sibi sunt & reliq̄ adiumento atq; decori. **Duco id qdem &** sanctū & religiosū: argumētis disciplina: incusādo: accusan-
do: pōme defensiōis mālueret gen⁹ tueri uos decere. **Sed**

TITVLVS XIII

Laphithæ cū reliqua p̄ficiāt n̄bil: ad bellū uos accīngite: nō ebriog
Centauri Laphithaꝝ atq; Centauroꝝ more: nō Martiālī uia furialī:
nō probris: nō cruoris effusioꝝ: si aliter fieri pōt: sed q̄b ho-
Hesiodus nestissime: ut docet Hesiodus fecisse supos q̄bus cū minis-
rōneq; satis nō fuit: gigātes illos telis cālestū cōfossos red-
diderūt. Formicas tñ imitatimī quæ mordent ne pereāt.
Vale. Ex Mediolano. xij. Kl. Ianuarij.

¶ Synonyma cōmotiuā ad bellū.

Esto bellacior q̄ oppressior.

Ita te tuere armis: ut nō pereas.

Nullū præterea telī genus: ut sis immunis.

Ad te conseruandum illæsum: uel bellum tibi iuste suscipi-
endum est.

Nibil est omittendū: ut nō sis iniuria laceſſitus.

Omnia tibi sunt armoꝝ genera procurāda: ne pereas.

Adhibe tibi & uires: & uim: & arma potius q̄b & re priue-
ris & uita.

Nibil tibi negligaꝝ qd̄ ad tuā possit pertinere tutelā.

Fac ut uel rē bellis expiare: ne qcq; hostes tibi surripiāt.

Ego te ad bellū cōmoneo: qm̄ neq; pace uiuere.

Cū quiete sedere tibi nō liceat domi: sis i caſtris inquieto.

Sūt iccirco tibi subeūda caſtra qa domi te regescere negāt.

Bellis insta: qd̄ ratiōe tibi nō dat.

Ad arma diffugiendū est: cū uerba rōnesq; nō sufficiūt.

Eumenidas ſequere: si te phœb⁹ fugit.

Martē a dhibe tibi ducē: si Minerua te ſpernit.

Non cōmonerē te ad arma: si uiderē ſatis eſſe cōſilijs.

Tela ſuscipe auxiliaria: si uides rōem tibi fauere nō posſe.

Si legib⁹ nequīs: armis pugna.

Cornus tibi iaſtetur bellax: si latrūs pacis muſarumq; fau-
trix nihil prodeſt.

¶ Titulus tredecimus.

¶ Postulatiua rei certæ familiaris.

Bucephalus Equū habes: ut audio: ſingularē robore ac ſpecie: ut iā Bu-
cephalus Alexāndri Macedonis ille uideat: aut Geminog.